



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Francisci Montmorencii E Societate Iesv Cantica Et Idyllia  
Sacra**

**Montmorency, François de**

**Antverpiae, 1638**

Gratiæ. ex cap. 23. lib. 2. Reg.s

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69423)

GEORGIO STENGELIO  
SOCIETATIS IESV THEOLOGO.  
GRATIÆ IDYLLION.

A R G V M E N T V M .

Hoc Idyllio totum se in gratiarum actionem effundit D A V I D , à D E O assumptus ex humili Pastore ad regnum Israël.

**S** *Iue iugo sacri resides formosa Sionis  
Gratia, sine choros manibus per mutua  
nexus*

*Cum geminâ ducis per florea prata sorore  
Ad fordanis aquas; paullùm Solymæa relinque  
Pascua, Vindelicum pro me visura Lyceum,  
Vindeliciq̃ue decus compellatura Lycei*

*STENGELIVM: cuius pridem sum totus in are.  
Nec fas tanta meis dissolvere nomina verbis  
Tu nisi præs fias, nisi tecum spondeat unâ  
Iessiades, tibi præ cunctis dilectus alumnus.*

*O illi quoties & quàm diuina locuta es!  
Partem aliquam numeris mihi da vulgare  
Latinis,*

*Ut sua STENGELIO sint à me dona vicissim,  
Ut memor officijs certem, vinciq̃ue recussem.  
Incipe. pauca meo dic nomine carmina, quon-  
dam*

*Que David à caulis ad Iudæ sceptrâ vocatus  
Panxit;*

Dixit Dauid filius Isai: dixit vir, cui constitutum est de christo Dei Iacob, egregius psalteres Israël.

Spiritus Domini locutus est per me, & sermo eius per linguam meam.

Dixit Deus Israël mihi, locutus est fortis Israël, Dominator hominum, iustus Dominator in timore Dei.

Sicut

*Panxit; agens tali meritas pro munere grates.*

*O mihi præteritis modulata frequentius annis  
Cum patrias agerem per Ephratea rura bi-  
dentes,*

*En age nunc etiam me cantibus affice blandis  
Fistula, regales postquam sum nactus honores,  
Nec Regem me pœniteat tibi iungere labrum,  
Cui sacer aspirat diuinâ Spiritus aurâ:*

*Hoc afflante sonas celsum, mea tibia, carmen,  
Et te stelliferis attollens axibus infers;  
Unigenamque Dei natum, de vertice summo  
Ætheris, humana trahis ad commercia vitæ:  
Fataque venturis miranda nepotibus edis.*

*Quî fit ut exili sic delectetur auenâ  
Sic tenui stipulâ magnus Deus? An iuuat illum  
Ludus hic, ima solet qui conciliare supremis?  
Semper id acceptum refer illius omne fauori,  
Quòd sit ubique tibi magnum, mea tibia, nomen:  
Quòd tua per Solymos lignator carmina salens  
Cantet, & hæc Libani doceat resonare cupressos.  
Ergo prius sit apis florum, rorisque cicada  
Immemor, & nidum dediscat amare palumbes,  
Antè Dei quàm te capiant obliuia. Semper,  
Seu reteget Sol manè diem, seu vespere condet,  
Ille tibi sit præcipuo celebrandus honore;  
In Solymos cui multa focos cadit hostia, multo  
Thure Sionæis cui fumat in arcibus Ara.*

*O columen gentisque meæ, Pater alme, meum-  
que!*

*Vt*

Sicut lux auroræ, oriente sole, manè absq̃  
nubibus rutilat, & sicut pluuijs germinat her-  
ba de terra.

Nec tanta est domus mea apud Deum, ut  
pactum æternum iniret mecum, firmum in  
omnibus atque munitum. Cuncta enim salus  
mea, & omnis voluntas: nec est quidquam  
ex ea quod non germinet.

Vt regis humanum placide genus? omnia blando  
Flectis ut imperio? iuste quam cuncta gubernas?  
Sicque faues primis, ut non tamen ultima sper-  
nas?

Non fuit idcirco Davidis tibi gratia vilis,  
Quod fratrum minimus, pastor quod paruulus  
esset,

Ante Palaestina quam regna capesseret ora,  
Orsus ab obscura qua te fuit auspice sorte.

Ac velut erumpit, sed qua vix discrepet  
umbris,

Prima dies, sensimque rosis serit atria cali;  
Mox auri fulgore micans circum undique lumē  
Crescit in immensum, radiosque exporrigit  
omnes:

Haud secus à modico paullatim sustulit ortu  
Se Iessæ domus. Quid enim domus esset Iesse,  
Ni Pater indulgens huic incrementa dedisses?  
Tu mediâ lectum Davidem de plebe, Saulis  
Substituis solio, sacroque perungis olino;  
Iura det ut terris quas hinc mare terminat,  
illinc

Palmifer Euphrates. Et quò tua dona manerent  
Perpetua, hæc mecum conceptis edita verbis  
Fœdera sanxisti: Tellus dum stabit & aether  
Mansuros Davidis per sæcula cuncta nepotes,  
Qui Solymi teneant sceptrū immistabile regni.  
Nen quid opum curvulo vel honorum desit, in  
horas

Splen-

Præuaricatores autem quasi spinæ euellentur vniuersi: quæ non tolluntur manibus.

Et si quis tangere voluerit eas, armabitur ferro & ligno lanceato, igneque succensæ comburentur vsque ad nihilum.

*Soc. Sem. Paderb.*

Splendidiora mihi benefacta prioribus addis.  
 Et quis erit modus? Uberius non vere tepenti  
 Roscidus in terras calo demittitur humor,  
 Qui sola fecundet largis prouentibus; unde  
 Luxurians lato progerminet herba virore,  
 A te principium, iugi ceu fonte, salutis  
 Omne mea fluit. Hic a te mihi nascitur vno  
 Impetus, hæc ardens & inexsaturata voluntas,  
 Teque tuasque, Pater, laudes super astra fe-  
 rendi;

Si quantum cuperem, possem quoque. Dulcius  
 vllum

Non mihi sit studium, potior non vlla voluptas,  
 Quàm meminisse tui. Si quis tua nosse pro-  
 fanus

Numina dissimulet, si te quis amare recuset,  
 E viuis illum precor à radice reuellas:  
 Iratus velut exscindit vepreta colonus,  
 Elusum vlciscens immissis falcibus annum;  
 Vrere nec dubitat crepitante noualia flammâ,  
 Quando aliter nequit inuisos euincere sentes.  
 Consurgunt nigri sinuosa volumina fumi,  
 Vicinasque tegunt densâ caligine silvas.

Omnia que Dauidi crebrò meditata, beatus  
 Audijt Hermonis vertex; nunc & iuga discent  
 Norica, si facili meus hæc admiserit aure  
 STENGELIVS, nostram nuper dignatus amico  
 Accipere hospitio, quamuis sit rustica, Musam.

Ce INDEX